

D ů v o d y:

Výslechem účastníků jest zjištěno, že stěžovatel již přede žněmi roku 1914 vyjednával s pachtýřem a další pacht pozemků a že, když pachtýř nechtěl na vyšší pachtovné přistoupiti, uzavřel již v červenci 1914 pachtovní smlouvu s jiným pachtýřem. § 6 odstavec prvý zákona ze dne 27. května 1919 čís. 318 sb. z. a n. přiznává požadovací právo pachtýři a osobám jemu na roveň postavených, odňal-li vlastník jemu neb jeho rodině pozemek po 1. srpnu 1914. Z toho, že § 6 jak v odstavci třetím, tak i v odstavci prvém ustanovuje jako časovou hranici prvý srpen 1914, vysvítá, že chtěl stihnouti případy, kde mimořádné poměry, válkou vyvolané, pohuly vlastníky k tomu, aby přerušovali i dlouhodobé pachty, a chtěl tomu zabrániti, by nebyli zkráceni pachtýři, kteří by půdu jim odňatou byli asi podrželi, kdyby válka nebyla vypukla. Byla-li vůle propachtovatelova, zrušiti pachtovní poměr, projevena již před 1. srpnem 1914, nemohla válka na ni míti vlivu; skutečné odevzdání pozemku, byť i se stalo až po 1. srpnu 1914, jest jen uskutečněním dříve již projevené vůle, pouhým jejím důsledkem. Z účelu zákona tudíž plyne, že odnětím pozemku podle §u 6 odstavec prvý dlužno rozuměti projev vůle propachtovatelovy, nesoucí se ku přerušení pachtovního poměru, nikoliv skutečné odevzdání pozemku. Jelikož v tomto případě uzavřel stěžovatel již v červenci 1914 smlouvu s jiným pachtýřem, nemůže se pachtýř dovolávati § 6 odstavec první zákona a jeho požadovací nárok netrvá tudíž po právu.

Čís. 553.

Zákon o požadovacím právu drobných pachtýřů (ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n.).

Ohlášením požadovacího práva pachtovního nenahraňuje se ohlášení požadovacího práva vlastnického.

(Rozh. ze dne 22. června 1920, R I 403/20.)

Požadovací nárok pachtýřův, by mu byl pozemek přiznán do vlastnictví, byl zamítnut soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Stěžovatel, který požadovací vlastnické právo ohlásil na soudě teprve dne 4. února 1920, při svém výsledku dne 29. dubna 1920 na soudě doznal, že do tohoto dne 29. dubna 1920 u vlastníka pozemku, pokud se týče u jeho hospodářské správy neučinil oznámení ohledně postoupení vlastnictví k spachtovanému pozemku, a proto dle §§ 12 a 14 zákona ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n. pozbyl vlastnického práva požadovacího. Okolnost, že u hospodářské správy vlastníka pozemku ohlásil před dobou 14. září 1919 nárok pachtovní, žádaje, aby mu pozemek byl dále v pachtu ponechán, jest lhostejna, jelikož vzhledem k tomu, že v § 1 citovaného zákona jest rozlišováno mezi požadovacím právem vlastnickým, tento nárok, byl-li ohlášen, nemůže nahraditi nároku onoho (srovnej též § 29 cit. zákona).